

начало на сѣкое преступленіе, и чини челоуѣка подлизица, презрень и нещастливъ.

XIII.

ДА БЖДЕШЪ ТЖРПЪЛИВЪ.

Тжрпѣніето є добродѣтель, която ны охрабрава и чини великодушны въ сѣкой бѣдѣ и неволя. Истина и єдната и другата отъ начало то сж несносни, обаче терпѣніето и постоянството тжй ги сокрушавать, щото не осѣщамы какъ сж исчезналы отъ насъ. Бѣдыте и страданіята треба великодушно да тжрпимъ; защото тыя ны ся прилучавать по Божіето произволеніе, спореть Сираховото слово: „Благая и злая, животь и смертъ, нищета и богатство отъ Господа суть,“ и тыя ны сж нищо друго, но само искушеніе, за да ся потвѣрди непоколебимостъта и постоянството на нашіать духъ, или открыє слабостътж му, която ражда неспокойствіе и смжрть. —

XIV.

ДА БЖДЕШЪ ЩЕДЛИВЪ, НО НЕ СРЕБРОЛЮБИВЪ.

Който знає да препистява, той знає и да живѣе, а кой то не, той є замаянъ